

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet

KOM(88) 815 endelig udg. — SYN 185

(Forelagt af Kommissionen den 11. januar 1989)

(89/C 100/06)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Traktatens artikel 8A skal Fællesskabet vedtage foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992;

det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for bl.a. personer i overensstemmelse med Traktatens bestemmelser;

det bør undgås, at situationen forringes for de arbejdsgangere fra medlemsstaterne, der flytter med henblik på at finde beskæftigelse, og for deres familiemedlemmer, bl.a. på grund af, at de gældende bestemmelser ikke længere fuldt ud opfylder kravene fra et samfund, der er i fuld udvikling;

det er tvingende nødvendigt at tilpasse bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76⁽²⁾, til den nye socio-økonomiske situation samt at befæste resultaterne af den retspraksis, der er fastlagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved at lade de af Domstolen fastslåede principper indgå i Fællesskabets retsfor skrifter;

i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked og med henblik på at gøre den faktiske udøvelse af den grundlæggende ret til fri bevægelighed så fuldstændig som muligt, er det vigtigt for så vidt angår de

individuelle rettigheder at afskaffe de endnu eksisterende hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed, navnlig de hindringer, der følger, dels af den omstændighed, at territorialitetsprincippet hæmmer anvendelsen af princippet om ligebehandling, dels af de begrænsninger af retten til familiesammenføring, som de nuværende bestemmelser indebærer;

i Rådets resolution af 16. juli 1985 om Retningslinjer for Fællesskabets Indvandrerpolitik⁽³⁾ erkender Rådet for så vidt angår fællesskabsbestemmelserne om arbejdstagernes fri bevægelighed, at der bør lægges særlig vægt på en bedre anvendelse af bestemmelserne, bl.a. ved at undersøge, om de bør ændres eller udbygges;

det er hensigtsmæssigt at styrke medlemsstaternes kontrol med, at princippet om ligebehandling efterleves i praksis —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1612/68 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 5 indsættes som sidste stykke:

»Han har endvidere ret til samme mobilitets- og ansættelsesstøtte som medlemsstatens egne statsborgere, der flytter inden for medlemsstaten eller til andre medlemsstater eller tredjelande for der at tage lønnet beskæftigelse«.

2. I artikel 7, stk. 3, ændres »uddannelse i faglige uddannelsesinstitutioner, omskolings- og revalideringscentre« til »erhvervsuddannelse og erhvervs-mæssig omskoling og revalidering«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. C 186 af 26. 7. 1985, s. 3.

3. I artikel 7 indsættes som stk. 5:

»5. En medlemsstat, der i sine love og administrative bestemmelser tillægger visse forhold eller begivenheder retsvirkninger, eller som gør opnåelsen af visse sociale eller skattemæssige fordele betinget af sådanne forhold eller begivenheder, skal i nødvendigt omfang tage hensyn til tilsvarende forhold eller begivenheder i enhver anden medlemsstat, som om de var forekommet på dens eget område.«

4. I slutningen af artikel 8, stk. 1, første punktum indsættes:

»for så vidt som de pågældende aktiviteter er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed«.

5. I slutningen af artikel 9, stk. 1, indsættes:

»og til finansierings- og støttemidler«.

6. Efter artikel 9 indsættes som artikel 9a:

»Artikel 9a

Bestemmelserne i nærværende afsnit II gælder for enhver statsborger i en medlemsstat, som af sin arbejdsgiver, der udøver sit erhverv på en medlemsstats område, udstationeres enten i en anden medlemsstat eller uden for Fællesskabets område for dér at udføre sit arbejde i henhold til den indgåede arbejdsaftale.

7. Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Følgende personer har ret til at tage bopæl hos en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, og som er beskæftiget på en medlemsstats område, også selv om de ikke er statsborgere i en medlemsstat:

- den pågældendes ægtefælle og deres efterkommere i lige linje
- arbejdstagerens og dennes ægtefælles slægtninge i opstigende linje
- ethvert andet familiemedlem, som forsørges af eller som i hjemlandet er optaget i arbejdstagerens eller dennes ægtefælles husstand«.

8. Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Dersom en arbejdstager har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed på en medlemsstats område, har den pågældendes i artikel 10 omhandlede familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, ret til enhver lønnet beskæftigelse på hele denne medlemsstats område, samt til at udøve deres erhverv i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der gælder for beskæftigelse af denne stats egne borgere.

Familiemedlemmerne fortaber ikke denne rettighed i tilfælde af den pågældende arbejdstagers død eller ægteskabets opløsning«.

9. Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

De i artikel 10 omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som har bopæl i den medlemsstat, hvor arbejdstageren er eller har været beskæftiget, er berettiget til samme sociale fordele som den pågældende stats egne statsborgere; desuden har de adgang til den almindelige undervisning, til lærepladser og til erhvervsuddannelse, hvad enten denne er på universitetsniveau eller ej, på samme vilkår som statens egne statsborgere.

Medlemsstaterne fremmer initiativer, der sætter disse personer i stand til at følge ovennævnte undervisning på bedst mulige vilkår og tager initiativ til at forenkle formaliteterne således, at administrationsomkostningerne herved svarer til dem, der gælder for landets egne statsborgere«.

10. Efter artikel 12 indsættes som artikel 12a:

»Artikel 12a

Bestemmelserne i afsnit III finder ligeledes anvendelse på familiemedlemmerne til en arbejdstager, som befinder sig i den i artikel 9a angivne situation«.

11. Artikel 43 affattes således:

»Artikel 43

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle fysiske og juridiske personer nøje følger princippet om ligebehandling på de områder, der er omfattet af nærværende forordning, samt at der skrives ind over for ethvert brud på dette princip.

2. Medlemsstaterne skal i tiden mellem datoen for undertegnelsen og ikrafttrædelsen af de mellem dem afsluttede aftaler, konventioner eller overenskomster, der vedrører arbejdsmarkedsområdet, til underretning tilsende Kommissionen ordlyden af disse til efterretning«.

12. I artikel 47 ændres »artikel 2, 3, 10 og 11« til »artikel 2, 3, 5, 9a, 10 og 11«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den ...

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.